

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 100/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť F., spoločnosti s ručením obmedzeným, so sídlom B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv a slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 58 Cb 33/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F., spoločnosti s ručením obmedzeným, **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. februára 2006 doručená sťažnosť F., spoločnosti s ručením obmedzeným (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základných práv a slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 58 Cb 33/99.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že 5. októbra 1999 podala krajskému súdu žalobu o zaplatenie 4 600 000 Sk. Súdne konanie na krajskom súde po výmaze žalovaného z obchodného registra bolo po šiestich rokoch zastavené.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta postup krajského súdu, ktorým jej vznikla škoda v sume najmenej 5 mil. Sk. Podľa nej tento súd „porušil dohodu o základných právach, v článkoch, týkajúcich sa dĺžky súdneho pojednávania, vyplývajúcich z medzinárodnej Zmluvy o ľudských právach podľa Ústavy Slovenskej republiky“.

V návrhu na rozhodnutie (petite sťažnosti) sťažovateľka žiada podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) „náhradu škody“ v sume 4 600 000 Sk, ktorá jej bola spôsobená postupom krajského súdu, vrátenie zaplateného súdneho poplatku v sume 184 000 Sk a náhradu trov konania v sume 130 000 Sk.

Keďže sťažnosť sťažovateľky neobsahovala náležitosti požadované ustanoveniami § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), splnenie ktorých je predpokladom začatia konania pred ústavným súdom, ústavný súd 22. februára 2006 sťažovateľku vyzval na odstránenie nedostatkov sťažnosti. Vo výzve ústavný súd poučil sťažovateľku o skutočnostiach, ktoré musí obsahovať návrh na začatie konania pred ústavným súdom (akej veci sa týka, kto ho podáva, proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy, presné označenie, ktoré základné práva alebo slobody sú podľa navrhovateľa porušované). Sťažovateľka bola súčasne upozornená na neprípustnosť návrhu v prípade nepreukázania, že vyčerpala opravné prostriedky alebo právne prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu jej základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnená podľa osobitných predpisov. K sťažnosti nebolo pripojené ani splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Zároveň ju upozornil, že ak podanie nedoplní v určenej lehote, ústavný súd jej sťažnosť odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka označenú výzvu ústavného súdu prevzala 1. marca 2006 a dosiaľ na ňu nereagovala.

Keďže sťažnosť sťažovateľky nespĺňa zákonom vyžadované náležitosti, ústavný súd ju po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2006